გაუხმაურებელი ფაქტები

თავისუფალი გაზეთი
№1 (49)
6-13 იანვარი
1998 წელი
გამოდის საშაბათობით
ფასი 50 თეთრი

თემურ გოქსაძე

გაყიდული სასამართლო პროცესი იოლი მოსაგებია

-თქვენეული პროგნოზი ე. ნ. „საუკუნის პროცესთან" დაკავშირებით.

-პროგნოზებისაგან თავშეკავება გვმართებს. საზოგადოების ნაწილს აწყობს ამ პროცესის კარგად დასრულება, ნაწილს - არ აწყობს, - ესეც ჩვენი პოლიტიკური სპექტრიდან გამომდინარე. რა მტკიცებებიც არის დღეს საქმეში, ეს საქმე უნდა გადაწყდეს განსასჯელთა სასარგებლოდ - თავისუფალ, დამოუკიდებელ, დემოკრატიულ და სამართლებრივი სახელმწიფოს შემთხვევაში. მაგრამ, ფაქტობრივად, ჩვენ სახელმწიფოებრიობის განაცხადის სიმაღლეზე ვართ, უზარმაზარია დაინტერესება პოლიტიკური წრეების და დღეს, ფაქტობრივად, განსასჯელებს ასამართლებს დაინტერესებული პირი - სახელმწიფო. ამას ვერ გავექცევით, ეს ფაქტია. ობიექტურობის შენარჩუნება ძალიანაც რომ უნდოდეს ვინმეს, გაუჭირდება. ალბათ, მაგალითისათვის ობიექტური გადაწყვეტილებები იქნება, მაგრამ ბოლომდე სამართლიანი გადაწყვეტილების მიღებაში ეჭვი მეპარება.
- ღმერთმა ქნას, ვცდებოდე.

გვ. - 2

ძვირფასო მკითხველებო!

გილოცავთ შობა-ახალ წელს. გისურვებთ, 1998 წელი იყოს ჩვენი ქვეყნის რეალური აღორძინების წელიწადი.

გაზეთი „გაუხმაურებელი ფაქტები" ახალი წლიდან მკვეთრად იცვლის ორიენტაციას და მირითად ამოცანად ისახავს საქართველოს ნებისმიერი მოქალაქის, როგორც მომხმარებლის, კონსტიტუციური უფლების დაცვას ბეჭდვითი სიტყვის მეშვეობით.

ჩვენ სისტემატიურად მოგაწვდით ინფორმაციებს იმის თაობაზე, რა სახის მომსახურება, პროდუქცია, საყოფაცხოვრებო პრობლემები, იურიდიულ ნორმათაგან გადახრა არღვევს თქვენს, როგორც მოქალაქის, კანონიერ, უფლებებს.

ჩვენ მზად ვართ, გაგიწიოთ ნებისმიერი სახის უფასო იურიდიული კონსულტაცია

ბატონო პრეზიდენტო, იქნებ წახვიდეთ, მაგრამ არა ისე, რომ თქვენს წასვლას ნგრევა მოჰყვეს

თქვენს თაყვანისმცემელთა დიდ სიაში, ალბათ არც მოიძებნებოდა თქვენზე ეგზომ მონდობილი, თქვენი პოპულარობით მოხიბლული, თქვენს ჭკუასა და სიძლიერეში დარწმუნებული, ისეთი თაყვანისმცემელი, როგორიც მე ვიყავი. ვერც სოხუმის დაცემამ, ვერც დუხჭირმა ცხოვრებამ და ვერავითარმა თქვენს წინააღმდეგ მომართულმა პროპაგანდამ, ვერ შემიცვალეს წარმოდგენა, მხოლოდ თქვენი იმედით ვცხოვრობდი და საქართველოს ხსნას თქვენში ვხედავდი.

კარგი ცხოვრების საძებნელად, არ წავსულვარ საბერძნეთში, არა, უბრალოდ მე იმ ადამიანთა კატეგორიას მივეკუთნები, რომლებიც მხოლოდ საზოგადოებით ცხოვრობენ, მისი სიყვარულით არსებობენ. აქაურმა ცხოვრებამ უფრო მკვეთრად დამანახა ის საშინელება, სიდუხჭირე, ტყუილი, უსამართლობა და უპასუხისმგებლობა ერის წინაშე, რომელიც წლების განმავლობაში ქართველი კაცის ხვედრია და ვაი, რომ კიდევ მრავალი წელი დასჭირდება ამის გამოსწორებას, თუ საერთოდ ვინმემ დაიწყო იგი (გამოსწორება).

ქართველები თავმომწონე ხალხი ვართ და თქვენც ერთ-ერთი იმ ქართველთაგანი ხართ, რომელიც მთელ მსოფლიოს მხოლოდ და მხოლოდ თავს აწონებს და საკუთარი პრესტიჟისათვის ერი განწირული გყავთ. ერი, რომელიც ყოველივე კარგის ღირსია, ქართველებს ყველაფერი აქვთ, განათლება, შინაგანი ინტელექტი, ნიჭი. ბუნებრივი რესურსები, ძვირფასი ტრადიციები და რაც მთავარია გაძლების საოცარი უნარი, რომ არა ეს უკანასკნელი თქვენი დაპირებებით ამდენ ხანს ვერ გავძლებდით, მუდმივად კარგის მოლოდინში, მაგრამ ჯოჯოხეთში მყოფი ერი გადაშენდებოდა. ბატონო ედუარდ! თქვენ ჯერ საბჭოთა პერიოდში იმ ძლიერ და აღიარებულ პიროვნებად ითვლებოდით, რომელსაც ყველაფერი ხელეწიფებოდა. რა თქმა უნდა, არსებული მდგომარეობის ასახსნელად მრავალი პოლიტიკური კატაკლიზმი გიწყობდა ხელს, მაგრამ გულში ჩაიხედეთ. თქვენს მიერ ატეხილი ხმაური მუდამ არადამაკმაყოფილებლად მთავრდებოდა იმიტომ, რომ უფლებებს ყოველთვის კორუმპირებულ პიროვნებებს, ან არა პროფესიონალებს აძლევდით. რის გამოც ამ უნიჭიერესი და ყოვლისშემძლე ერის პოტენციალი მხოლოდ ნგრევას ხმარდებოდა, ხომ ხედავთ, ნგრევაც როგორი ეფექტური და მასშტაბური ქართველებში (თბილისი,...აფხაზეთი,... და ა. შ.)

არა მგონია, რომელიმე რესპუბლიკამ ისე შეუბრალებლად გაანიავოს თავისი ქვეყნის და ხალხის ქონება, როგორც ქართველები ვანიავებთ. დაუჯერებელია, რომ თქვენ ვერ ალაგმეთ ბანკების უკანონო მოქმედებები, რომელსაც ისედაც გაჭირვებაში მყოფი ხალხის გალატაკება მოჰყვა. მდაბიოებს ანგრევინებთ და აჩანაგებინებთ ირგვლივ ყველაფერს, რათა მაფიოზებმა კაპიკებში შეისყიდონ ერის სიმდიდრე და ახლა უცხოეთში დააბანდონ კაპიტალი. ციხეა ქურდების და ღმერთმა მშვიდობაში მოახმაროთ (დუმბაძისა არ იყოს) და არა მთავრობის სავარძლები, რა შეიძლება ეწოდოს ჯაბა იოსელიანის, თენგიზ კიტოვანის და სხვა მრავალი ყოფილი დამნაშავეების აღზევებას ან სხვას რას ელოდით რა უნდა ეკეთებინათ მათ სახელმწიფო მმართველობის სათავეებში, თუ არა ქვეყნის ძარცვა - გლეჯა, თვითონაც რომ გაპატიოსნებულიყვნენ, მათ ირგვლივ მყოფნი გაძარცვავდნენ ქვეყანას. ასეც მოხდა, ყველა რაიონში დამნაშავეები გამეფდნენ და მათმა გამეფებამ ხომ ხედავთ რა შედეგები გამოიღო თქვენ ხომ საბჭოთა [illegible] და გაქვთ ბატონო ედუარდ და პიროვნების შესწავლას ვერავინ [illegible] წავლით, ასეთი შეცდომები გამსახურდიას ეპატიებოდა, თქვენ კი არა. მის მიერ ჩადენილი [illegible] ლების შენარჩუნება [illegible] ცა მადლობა ღმერთს, რომ ცოტა თი მაინც შეინარჩუნა [illegible] ეხლა სხვა კლანებმა წამოყვეს თავები - ჩინოვნიკების ქუხდირებში გამოწყობილნი, [illegible] საქართველოს.

მე მეაბრეშუმე ვარ და ჩემს გაოცებას საზღვარი არა აქვს იმ ფაქტის გამო, რომ ამ უძველეს დარგს საქართველოში მდიდარი წარსულისა და საუკეთესო სპეციალისტების მეტი არაფერი შერჩენია - სპეციალისტები, რომლებიც მომავლის იმედით მუშაობენ უხელფასოდ. ნუთუ არ შეიძლება სანამ დარგი სულ მოითქვამს იგი პროფესიონალებს ჩაბარდეს. სხვა რა შეიძლება ვუწოდოთ თუ არა დაცემა, როცა ლტოლვილებს, უსახლკაროდ დარჩენილ 260 ათას კაცს, რომელსაც არაფერი არ გააჩნია ბოლო მთავრობა მარტო თვეში 6 ლარს აძლევს პურის ფულს იმასაც ბანკები სხვადასხვა ოპერაციების გამო დროულად არ აძლევენ. ათასობით უსახლკაროდ დარჩენილმა ოჯახის ქალმა სხვადასხვა ქვეყნებს მიაშურა, რათა როგორმე შვილები გამოკვებოს, განა შეიძლება ქართველი დედა ნორმალური დარჩეს როცა თავის შვილებს ტოვებს და სხვის შვილებს ზრდის. ქართველი დედა მუდამ იყო შვილების კეთილდღეობაზე მზრუნველი და აქ კიდევ უფრო დავრწმუნდი ქართველი ქალის სიძლიერეში. პოლიტიკოსები თუ მთავრობის ხალხი კი მათ სულ ახალ-ახალ ჩაფანგებს უდგამთ და... მხოლოდ უცხოეთთან ურთიერთობით ცდილობთ თავი მოიწონოთ და ამ დროს სულ მუხრან მაჭავარიანის ლექსი „საბა" მახსენდება.

განა შეიძლება ბატონო ედუარდ, დამნაშავეებს, უცოდინრებს, უცხოელებს მივანდოთ ჩვენი ქვეყნის ბედი. განა ცოტაა საქართველოში ნიჭიერი კეთილშობილი და პატიოსანი სპეციალისტი, რომლიც შეძლებს და სურვილიც აქვს თესოს სიკეთე, მაგრამ რატომღაც თქვენ ირგვლივ სულ არაპატიოსან გარემოს იკრებთ. ისე რომ საღად მოაზროვნე პატიოსანი ადამიანები კი ტოვებენ საქართველოს და უცხოეთს ეგებლებიან. მაგრამ საუბედუროდ [illegible] კიდევ უფრო [illegible] გამოიყურებით! [illegible] საბერძნეთში მსოფლიოში ცნობილი პოლიტიკოსის [illegible] შვილი თავის [illegible] არ ითქმულა. [illegible] ბევრია აფხაზეთიდან ლტოლვილი ბერძენი, ასე რომ მარტო თქვენი „პოპულარობა" არაფერს მისცემს ქართველ ხალხს და სჯობია, რამე სხვა მექანიზმის ამუშავება, რაც სოციალურ პირობებს გაუუმჯობესებს ხალხს, ჩვენმა საწყალმა, მუდამ დაჩაგრულმა ქვეყანამ ბევრი „გენიოსი" პოლიტიკოსი გაზარდა: სტალინი, ბერია, ორჯონიკიძე, რომლებზეც დღემდე ლაპარაკობენ, მაგრამ არც ერთ მათგანს ჩვენი ქვეყნისათვის ზიანის მეტი არაფერი მოუტანია და თქვენ თქვენი სტაჟიანი მეფობით ნუ მიემატებით მათ რიცხვს. ასეთი გმირების გამოჩენა საქართველოს 100 წლით უკან ხევს.

ერი დაავადდა, დაუძლურდა, ახალგაზრდობა დაკნინდა, გადაგვარდა, იქნებ მაინც მოახერხოთ და ძირეულად შეცვალოთ რაიმე რომ ამ თაობის ხალხს რომლებიც მთელი ცხოვრება მოტყუებულნი იყვნენ, თავისი დარჩენილი ცხოვრება ოდნავ გაუმჯობესებულ პირობებში მაინც გაატარებინოთ და არა მხოლოდ ბედნიერების მოლოდინში, ან იქნებ საერთოდ წახვიდეთ საქართველოს პოლიტიკური ცხოვრებიდან, მაგრამ არა ისე რომ თქვენს წასვლას ახალი ნგრევები მოჰყვეს, რაც მოსვლას დასჭირდა.

ბატონო ედუარდ, მთავრობამ თქვენი პოლიტიკით ჩვენს ახალგაზრდებს ცხოვრება არსებობით შეუცვალეთ და ეხლა არსებობაც სანატრელი გაუხადეთ. ნუთუ თქვენ არ ვეცოდებით ჩვენი ახალგაზრდები, რომლებიც იმ პირობების გამო ვინ იცის ვინ ვის და რას შეაფარებს თავს. ვინ რას ჩაიდენს დუხჭირი ცხოვრების გამოსასწორებლად.

საქართველოს ბაზარზე მონოპოლიაა. შენდება და მშვენდება თურქეთი სხვა ქვეყნებიც იბრძვიან ამისათვის, კაპიტალისტს კარგად ესმის რა არის ბაზარი ქვეყნისათვის, ჩვენ კი ამ დროს გაძვალტყავებულებს ვგევართ, რომლებსაც არაფრის შექმნის და გაკეთების უნარი არ გააჩნია. საბერძნეთს, რომელსაც ერთი დიდი ქარხანა არ გააჩნია, ავტომანქანებს ყიდულობს სხვადასხვა ქვეყნებიდან, ყველაფერი აქვს, ხალხი ახერხებს კარგად ცხოვრებას, ქვეყანას, რომელშიც ზაფხულობით ხე მხოლოდ მორწყვის წყალობით იზრდება, ქაღალდს ხმარობს და ყრის, თურმე [illegible] ცოტა ყოფილა საჭირო [illegible] რომ კარგად იცხოვრო და ჩვენ, რომლებსაც შეგვეძლო [illegible] მების, თვითმფრინავების, ავტომანქანების, ელმავლების კეთება, თურმე არაფერი არ გვქონია და გაუფრთხილებლობის გამო ყველაფერი ჯართად ვაქციეთ. მართალია ეს ყველაფერი თქვენს წინამორბედ მთავრობასაც ეხება, მაგრამ არც თქვენი მოსვლის შემდეგ შეხებულა ერის სიმდიდრის ჯართად ქცევა, პირიქით გაძლიერდა, რომელზეც პასუხისმგებლობა უშუალოდ მთავრობას ეკისრება.

წლებმა ვერ შემირყია თქვენზე რწმენა, საქართველოში რომ ვიყო ალბათ ისევ დაგიჯერებდით, მაგრამ აქ განვთავისუფლდი თქვენი იმედისმომცემი დაპირებებისაგან. აქედან უკეთ დაგინახეთ. მე ვიცი, რა არის წარმოება და კარგად მესმის რა არის საჭირო საწარმოებლად, რომლის აღდგენაც და გაკეთებაც ამ გარემოებაში თქვენი წესრიგით, უცოდინარობის მეფობით და აღზრდილი [illegible] ობით, თითქმის შეუძლებელია. კომუნისტური წყობის სასიკეთოდ უნდა ითქვას, რომ იმ პერიოდში, მართალია თავისებური მაგრამ ხალხს მისცა განათლება, სახელმძღვანელოები უფასო იყო, სწორედ ეს იყო მთავარი მიზეზი იმ მაღალი დიაპაზონის, რომელიც ჩვენს ხალხს გააჩნდა. იმედია, აწი აღარ ექნება ჩვენს ახალგაზრდობას ეს პრივილეგია. რადგან განათლების რეფორმაც შეუწყობს ხელს, ჯანდაცვის რეფორმამ ხომ სრულიად „განკურნა" საქართველოს ავადმყოფები და ეს ყველაზე ძვირფასი, ჯანმრთელობა და მომავალი თაობის აღზრდაც, ნგრევას შევწირეთ.

ერთადერთი, მრავალი წლის შემდეგ გავხდებით ალბათ ჩვენი გეოპოლიტიკური მდებარეობის გამო უბრალოდ მოვაჭრე ქვეყანა, ჩარჩის დონეზე მყოფი და [illegible] მცირე განათლების ინტელექტის ხალხს, რომელიც [illegible] შოულობს და [illegible] ჩვენი წარსული [illegible] ნაირად წარვუძღვეთ ჩვენი ერის სახიკვდილოდ ამდენ[illegible] მის უფლება არავის არა აქვს. მათ შორის არც თქვენ.

შორენა მენაბ[illegible]
საბერძნეთი
1997 წელი